

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Vxoris ducendæ non pecunia sed religio intuenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

his, qui ritè terrena disponunt, caelestia quoque donantur: bene, inquit, pater dixisti, nam verè beatus est, qui spem suam in DEVM ponit, & se ipsum totum committit DEO. Et dicebat: Ego filius fui cuiusdam secularis gloria clarissimi, erat autem ipse pater meus elemosynis maxime deditus, & plurima pauperibus distribuebat, die ergo quodam, vocauit me, & ostendit mihi omnes pecunias dicens: Fili quid tibi gratius est, ut dimittam tibi pecunias istas, an Christum curatorem tuum? Ego, cum placeret mihi, qua faciebat, respondi, me Christum malle, ista enim omnia prateruent, & hodie sunt, & cras non erunt, Christus autem manet in aeternum. Quod ille cum audisset, omnia jam liberè & larga manu pauperibus erogabat, ita ut moriens pauca admodum mihi relinqueret, ego autem iam pauper effectus humilis procedebam, spem meam habens in Christum, cui me ille reliquerat. Erat autem alius quidam diues valde & primarius habens uxorem fidelem Christo, & timentem Dominum, habebat autem & filiam unicam; dixit ergo illa viro suo, hanc solam habemus filiam, tantaq; bona nobis largitus est DEVS, cuius ergo rei indiget? si quaesierimus dare illam alicui primario, & diuiti, qui non sit bonis moribus, affliget eam semper; queramus illi virum humilem & timentem Dominum, qui secundum Deum eam diligit, & foueat. Qui dicit illi: rectè dixisti, perge ergo in Ecclesiam, & ora intentissime, atq; illic reside, & qui primus ingressus fuerit, hic illi à Domino missus est sponsus. Fecit igitur, ut iusserat vir eius. Cumq; orasset, & sederet, ingressus sum ego primus. Mittens ergo illa seruum suum, continuo accersuit me, caputq; interrogare dicens: Vnde es? Ego autem dixi illi, ex hac ciuitate sum talis filius. Dixit autem mihi: illius elemosynarij? & dixi: Ita, illius sum filius. Tunc ait mihi: habes uxorem? & dixi: Non. Narrauiq; illi, qua mihi dixerat pater meus, & qua ego responderam ipsi. Illa verò glorificans Deum ait. Ecce bonus curator tuus misit tibi uxorem, & pecunias, ut utaris vtriusq; cum timore Dei, deditq; mihi filiam suam, & pecunias. Ego autem oro, ut patris mei viam vsq; in finem teneam.

Hac via itur ad opes, si possint contemni opes. Sic felicia contrahuntur coniugia, si in vxore aut sponso, non crumena, sed virtus veniat in censum. Per deuia erga fortunam quaerunt, qui, dummodo nummos odorentur, nihil pensi habent, si né

Le. vii. 2
Ih. x. 2
Koch.
S. A. 2
Ih. x. 2
S. 2

VII
VI
VI
VI

VI

CHIT. 1116 T t vxor

uxor Catholica, an Lutherana; Christiana, an Saracena, vel Hebræa. Si multum æris habet, sufficit istis; non opus est, ut multum habeat religionis. Argentum pluris æstimatur, quam fides: auro vitia omnia teguntur, & pulchra fit ipsa turpitudine. Nempe ita demum, in matrimonium, per-coëtionem conuenitur. *Coemptio enim est, ait Seruius, ubi libra atque as adhibetur; & mulier atque vir in se quasi emtionem faciunt.* At non sic vult Deus: *Vnde scriptura dicit tibi: ait S. Ambrosius, Ne accipias uxorem de filiabus Chananeorum. Sed vade in Mesopotamiam in domum Bathuelis: id est, in domum sapientie, & tibi acquire copulam. Mesopotamia autem regio est, in partem Orientis, qua duobus maximis, per ea locorum Euphrate & Tigridum fluminibus circumuenitur, quibus origo est in Armenia locis. Influit autem diuerso meatu in mare rubrum. Et ideo Mesopotamia nomine signatur figura Ecclesia, qua maximis fluentorum prudentia virtutibus atque iustitia facundat mentes fidelium, quibus sacri baptismatis, cuius typus præcessit in mari rubro, infundit gratiam, culpamque abluat. Doce ergo plebem, ut non ex alienigenis, sed ex domibus Christiani coniugij queratur copula.* Hæc S. Pater. Quod de religione non posthabenda dicitur, dici etiam debet de ceteris virtutibus, quæ utique omni thesauro sunt pretiosiores. Quod vel Ethnici censuerunt. Vnum dabo, pro mille. Quippe

Seruius ad
lib. XI.
Æncid.
S. Ambros.
lib. 9. epist. 70
Gen. 28.

VII.
Luc. Apul in
Florid.

Hæc atque hoc genus alia partim cum audiret à Diogene Crates, alia sibi ipse suggereret, denique in forum exiit; rem familiarem abiecit; velut omnis stercoris, magis labori, quam usui. Deincatu facto maximo, exclamat: Crates Cratete manumittit. Exinde non modo solus, verum nudus & liber omnium, quoad vixit, beatè vixit. Adeoque is crepibatur, ut virgo nobilis, speretis iunioribus ac ditioribus prociis, vltro eum sibi optauerit. Cumque inter scapulum Crates retexisset, quod erat aucto gibbere, peramque cum baculo & pallium humi posuisset, eamque supellectilem sibi esse, puella profiteretur, eamque formam, quam viderat: proinde sedulo consuleret, ne post quærelæ causam caperet. Enimvero Hipparche conditionem accipere, proinde duceret, quò liberet. Quis non videat, eiuscemodi

marrimo